

V Bratislavě 4. 11. 36.

Vážení pane sekretáři,

Když před 14 dny mne překvapila naše pošta poukážkou Akademie, nevěřil jsem z počátku, že ji adresa smátná; teprve o hodně později jsem byl jist sušením, že to asi už vyjde o mé články v samátkách. Proto mi říkáte, že by Akademie přilála jenže mědem, ale teprve včera, když přišel prof. Eisner s novým vyřískem, se mi celá věc uvěřila.

Je proto milou mojí povinností Vám poděkovat pane sekretáři. Vaše ochotná ruka je už natvá z toho, že jste vyřídil příspěvky oba; děkuji Vám za to a budete-li někdy zase pohledovat články, dejte mi to vědět - to ale nezapomená, že se chci dostat už zase do nejbližšího čísla; děkuji Vám také za korektnost jazykové i histore, které jste za mne udělal.

Ja se poslední dobou pokouším v grafické umě upřesňovat první
díle Slovanské šlechtické architektury; mají tam o to jakýsi zájem,
podal jsem jim návrhy textu i fotografie a tak myslím, že se to
semínko u nich snad přece jen ujme.

Paměť učitelů Polákoví jsem se znovu obrátil za to, že recenze
Klavědy v tom Matkině štěle nevyhází; oběhám kdejakého rodu -
věrného slova, rozjízdi a malých, a tak přeci snad už ho
vyjde. Muzi mne to, přemýšlám jsem tím zavažán nejen nakladatelství,
ale hlavně vám, pane šlechtě šte; proto tedy i váš za prominutí těch
průtahů, neměl jsem dříve s Matkinem vůbec spjení a teprve tím
recenzi jsem je s přispěním prof. Lisnera navazoval.

V šarpanově společnosti s prof. Ondrochem známě pracovat
na šlechtě, prof. Klecanda má pro naši věci velké pochopení a
všude se tu žije radostně a s chutí; občas se s Hofmanem nepo-
hodíme poněkud hlasitěji, než je slušné, ale i to je člověku zdravo,
pokud mu to žlučí a netlondne víc než nešťastně musí.

Upřímně váš požehnaný, pane šlechtě šte, děkuji vám
jistě jednou a kdyby vám jednou jakoby zájmem bylo něco
vohé chvilky, vzpomeňte si laskavě káskem na nás.

Váš oddaný

Mencel.

9. IV. 26.

VESELÉ VELIKONOCE

Vážení pane kčmíře,
přejeme Vám i milostivé
paní, aby se nřili vaříku
co nejlépe a nevíve Vás,
přichytíme; my s řem
pojede dohřit západo-
střední brady.

Váš

Menclov

740-4

Pan kčmíř

J. Jdeník Wirth, 2/6

Praha III,

N Sovových mlyne

Praha 29. V. 86.

Vážný pane sekem' šte,

dnes se mi vrátila žena z Prahy, všechno to dobře
dopadlo a nastává jen náhoda ji znovu vykrmit.
Když si tak vzpomínám na těch uplynulých 14 dní,
jako nejsvětější bod mi výhyčky přijde na mysl ta
náhoda u Vás i to, jak jste mi ~~mi~~ prokázal
tím starostlivost o nás; znovu Vám, pane sekem'
šte, děkuji, zůstanu Vám i za to vždy vděčný. Plánu
jsem dal doma do naprosto pořádku i úpravou,
takže Vám je kme odevzdá ihned, jakmile je repro-
dukuje.

Přikládám Vám také návrh na zadání formátu;
z muzea jsme připravili práci pomejnice p' Wagnerové, pone-
vadž ona má největší zvěhlou v katalogu. Hofmannovi
jme dali parky a zahrady; jin se obáváme, že ani ty
neměly a bude zohřívát typnautory - a tímž oba
v menší míře máme i o Dr. Faustovi, tam ovšem proto,
že zpracovat archivní prameny není jen tak malicek.
Naopak zase planografie a ikonografie města je poměrně

snadná a z větší části nejasná; kdyby tedy ji měla
páče Fandora příliš zohřít, navrhnul bych zadělat
ji do trzku II, aby byla dokladem stavěbnímu
můj město. Trzka II. a V. budov, již se zdá,
převé, které vyjdou.

Do Hencovy knížky se na základě vašich poznámek
použijeme s novou knihou; povedl se nám dobře
periodisace empirou (opr. body jsou tu letopočty
na mřížích a shledných želez. dvořích ve dvorcích),
a sledali jsme, že i můj časov. architektony kolem
r. 1860 je velmi zajímavý; otevřel u nás tím
Pražskému nové kus nezávadných dějin.

Yak vám, pane někdy jste, ještě jednou
pěkně děkuji a zůstávám váš

oddaný

Mencel.

Vážený pane,

p. Dr. Jdenek

Wirth

schční síť

Čarha III

Ministerstvo školství

Pane schční síť,

20. IV. 26.

lituji, že jsem v sobotu s vámi nemohl
mluvit a děkuji vám, že jste mi na
mne vzpomněl domů. Dnes, v pondělí,
býž jsem jej v úřadě dostal, nemohu bo-
hužel p. prof. Gibnekovi podat do ruky
sepsané počtení; mám vše doma a,
tak by to snad nějak nedošlo. Proto mu
zvolit druhou alternativu, vezmu je panu
profesovi v nějakém vlaku. Škoda, že jsem
s kniží nejsem tak daleko, že bych mohl
dat p. profesovi už hotový výhled i jin roman.
nmení bude mít 450 stran. Jde o knihu uctive Ulliel

20. X. 26.

Vážný pane sekční šéfe,

děkuji Vám především za tu teplost, s níž jste si přečetl
můj rukopis; při nedostatku času, který Vám zabranusi
dobrotit své vlastní věci, je to od Vás opravdu obět. Máme
se jínou radost, že se Vám to v celku líbí, nevím, kdo by
to u nás lépe dovedl posoudit, než Vy sám. U některých
věcí, vím, se zbytečně dlouho zdráusíme, jako na př. u
zalozemí města nebo u vzniku radnice; to proto, že právě
u těchto otázkách nebylo v bratislavské historii pořádně jasno.

Vše doplněny, pane sekční šéfe, jsou jistě věcně, a
kupodivu, na při psaní jsme se jínou o všech věcech
debatovali. Imbovice i Wiesnera jsme pak vynechali, poněvadž
nejisté jejich tvorby je jinde, a o přední kapitole jsme si řekli,
že tam literatura vůbec nedáme, poněvadž je to živá přítomnost;
máte ale pravdu, že kvůli rovnovážnosti práce by se tak mělo stát.
Vložíme tedy při nové korektuře (nemáme totiž po ruce koncepty)
do textu odstavce o činnosti městopolních architektů v Bratislavě,
do odstavce, jednapáctého o architektuře 1922-25, vložíme
Imbovice (Legiodomy a Hvilky na Kasimánského cestě) a při-
pojme k celé nové kapitole několik vyvolujících programů.

peřitem pro část prázámekovan.

Stejně tak ke kapitole, pojednávající o XIX. století, tam, kde
báme obraz města a jeho interieurů, přidáme odstavec o
grafickém jeho zachycení a o mnohých fotografiích; grafiky
má žena dobře doma rozříděny, pro ověř máci o městech a
hradech si sehnala materiál z celého Slovenska na hůtky
a zejména z Prahy, toho má mnoho; ovšem je uvedeme jen
to nejlepší. Počátky fotografie si ještě do té doby, než přijdou
konečnou, probíráme.

A tak myslím že i pan Šenc s fotografiemi, i Vy s částí
svého knižky společní. Šel, to vím, to je moje slabá stránka;
jednak na realkách se on příliš člověk nezajímá, jednak teď,
co čtu je německé odborné knižky a téměř žádnou českou práci
jsem zbral i to, co ze mědní školy mi bylo. Ale žena čte
velmi mnoho a koncizně lehce, ona také po mně ohledně
meřteky vybere z první vody. Ovšem že k takové vnitřnosti
se nikdy nedopracujeme, s jistou píšete Vy i několik profesorů
mařských. Jsme Vám proto vděční, že i po této stránce
jste nám knižku zdokonalil.

A nyní o Weinwurmovi. Jde o regulaci vyústění ulice Rytářské do bývalé promenády, k níž přijel sem svého času p. dr. Placht. Přivodní můj návrh v té věci, který jine pak zadali regul. komisi, byl přesně takový, jako je Weinwurmova domhá skica (s tím jednotným blokem). Vyšla je totiž daná stavací poradení stavbou a jde jen o to, převést ji i do Ryb. ulice. Regulací komise si na to pak zavolala Chochola, aby nesela sama zodpovědnost před Weinwurmovo vyřídilkou; seděli jsme při tom, když to Chochol skizoval. A tu podivn jsem měl dojem, jak málo Chochol při tom ušvarně cítil: pracoval pořád s měřítkem v ruce jako inženýr, namal si tu Ryb. ulice na místě jejích front, posílil oběhaného receptu, ugnechal 2 stěnní pole na rohu rovně s ohledem na protější Kernův dům (který je vysoký 16.20^m, na vzd. 10^m má být Weinw. novostoba 21^m, tedy vyšší než to není v nepoměru, ohromnou výhodou je tu nice mezi) a pod 45° vedl čarou, do níž dovolil ohesní ústupky. Výsledkem ovšem byla hozně neklidná duza, která, myslím, by velmi rušila, protože jsem tu možné dálkové pohledy (od Carlstrou). Mým přičiněním potom regul. komise tento návrh „učesala“ tak, že z toho vyšla ta skica, proti níž sed W. bojuje. Reg. komise ^{aspoň} nř předem věděla, že ani tento návrh není ještě definitivní

a dala proto do slabej. povolim veta, ze se definitivni vyreseni
navrzi naci, az teprve skutka teto vyby dojde, to koni vyhybeni.

Weinwurm proto nym se domaha, aby se vec defini-
tively resila. Nemohl normalni uředni cestu a pri ve pri-
bojne praxe nazi uřady, ale po mím sonda bojuje za vec
zdravou. Stěhovali jsme se ted do Bratislavy (Koleckova 13) a nebyl
jim 3 dni v uřade; W. cikal, az se vrátim a žadal mne, abych
„jako architekt“ mu pomohl u Hofmana vec vybojovat. Řekl
jim mu, ze predem vim, ze to bude zracena energie, ze uřad
bude trat na Chocholvi dobrodani; kdyz se mne ptal, co kdyz
delat, poradil jim mu, aby si zatim dal vhodnost doneho
projektu přegksnet od Vas, pane nekni te, abych mel sam
pro sebe duveru, ze nechytaji, a teprve pak ze nastupime
smitou cestu u Hofmana.

To vsecko se stalo; Weinwurm ale (na mon duai bez meho
vedomi) se dal nym temperamentem sthnout k tomu, ze vyiskle
v dnešnim Grensbote přilozeny clunek; predelal jim mu uz, ze
tim moji posici v uřade jim postrodil, a tak asi bude ted
dombwa s naim Hofmanem znacne tešši. Sem tu jako
mez mlynskyimi kameny: na jidne strane se architekti dovolavaji
toho, ze jako architekt musim jimich bolesti znát a citit, a
na druhe strane mi H. stále kaže o uředni prestyži a povinnotech
tribalstermho uřednika. Ale našim oboji, ju kdyz vim, ze mam
Vam nym nařor přegkseny; pri tom ovsem se nezminuji v uřade
nikdy o tom, ze si spolu piseme, abych Vas nštil donim Hofmanovych.

Tedy jeste jidnou ram za vsecko reene deuji a častu si
na Vas se jenom rádi spomináme.

Váš Mencl.

Bratislava 7. XII. 86.

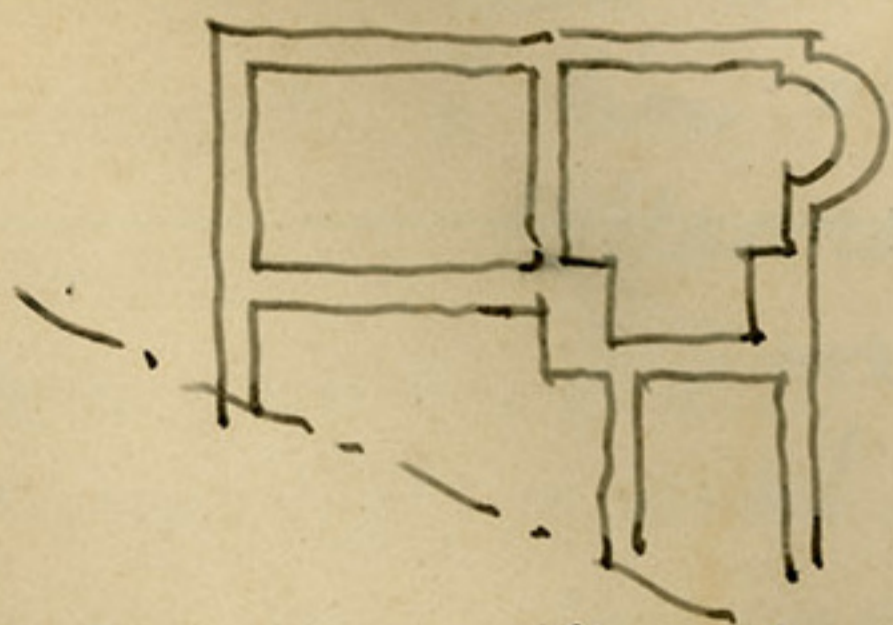
Vážení pane sekční šte,

Teď, když máme už knížku u šence hotovou, dal jsem se do Csákošova textu o bratislavskýchhradách. Spolehně na Vaše ujištění, že mohu v něm řádit bez omezení, přeracoval jsem celý začátek, kde hledá původ hradeb už někde v dobách římských, a také určitě práce jsem mnoho vynechal, něco změnil nebo obrousil. Protože jsem vynechané listy prostě vyřadil, nejde teď číslování stránek bez mezer za sebou, ale neopravoval jsem to, spolehně na to, že při překládání svých vložek do němčiny se zase v číslování stránek bude měnit. Ta moje šedostolká němčina je mi kamenem úrazu - netroufám si si ji vyřadit na ty ~~nové~~ dlouhé věty, a tak prosím za prominutí, že Vám vše komplikuji ještě překladem.

Ta práce je důkladná a teď ji lze vyříknouti; je ovšem z m' stále patrné, že ji psal archivář, ne historik umění, poněvadž v ní jsou archivní údaje na některé vlastní představy a stavebního obrazu bran a věží. Také nevím, nebude-li Vám obtížné ji zavřít až za text o staveb. vývoji města a opevnění hradeb. Pokud-li by to práce české, kdežto tato je německá - do jidinyho knížku by to ani sotva šlo.

Ať se o Valnočích sejdeme, prosil bych Vás o laskavou
informaci, čím-li ať formou Bratislavě rovnale zaděleny a
přijal-li jste můj jarní návrh na to; žádosti Krajině Archeo-
logická komise ani jistě nepodala.

Z Umě. dostávám neustále korektury té druhé knihy, o
románské architektuře, ale přetváří ji text slovenský, hodně
se to tam vleče, takže kniha vyjde ani ať někdy v máji. Však
nevadí, stále přicházím na nové a nové věci - měl-li by být
člověk poctivý, nebyl by s prací toho druhu ani nikdy hotov.
Jen na př. takom' děm' stále roste pod rukama: vloni jsem
přísahal na to, že nř tam máme s Římany navěky pokoj, a
nř letos se tam s prof. Eisnerem kopeme 4 metry již s dalším
Římským stavením. Jeho půdorys je velmi zajímavý:

jinou ži ho celý už ani neodkryjeme;
leží na té plošince u bradně stouhne
ve středním bradě, a část už vyhlíhá
přes hranu toho návrh do vzduchu.

Máme tu tedy pořád co dělat, s prof. Eisnerem a Ondronchem
jme si vytvořili pěkné pracovní vztahy, a tak si tu, shanon
od pražského muzea, každé opatrujeme tu svoji kulíčku, jak to
bylo v tom životě hmyzu.

Těšíme se, pane křemí nře, na to, že Vás o Valnočích zase
uvidíme, a přejmeme s milostivou paní a s Boženkou naše
upřímné pozdravení. Vaň Menclovi,

VÁNOČNÍ A NOVOROČNÍ 21. XII.
PŘÁNÍ VŠEHO DOBRA! 1936.

32

Národní občtina ve prospěch
Ústřední Matice Školské v Praze za 50 hal.

Vážený pane sekční
šefe,
dovolujeme si Vám i
vážení Vaší rodině přát
veselí a spokojené svátky
a těšíme se, že to budete,
co R tomu patří, Vám
budeme moči vyložit
ušně. Už se trochu těš
me na to váženému popo
vidání vylovění, které
je nám tak vzácné a milé!
Vaši oddaní

Joboslav Měsarov. Měsarov

Vážený pane,

p. Dr. Zed. Wirth,

sekční šef Mšano

Místo: Praha III,

Pošta: U sovořých mlýnů

3/6